

tebyrde, der bliver at paalægge dem. Denne Betænkellighed har fulgt Lovudkastet paa det tidligere Trin, ja den har fulgt det ind i Landsthinget, idet et æret Medlem, min Collega (Meinert), har fastholdt sin tidligere Formening, at denne Skat kunde liges paa en mere hensigtsmæssig Maade ved at fordeles efter en procentvís Afgift paa Huusleien. Denne Mening deler jeg ikke, og jeg troer heller ikke Udvalget. Jeg skal imidlertid undlade at gaae nærmere ind derpaa, da det deels turde henhøre til Detaillen og deels den ærede Landsthingsmand ikke derpaa agter at bygge nogen bestemt Indstilling eller Endringsforslag. Det skal ikke nægtes, at de Banfeligheder, som kunne være ved denne Stats Paaligning, vistnok ikke ere ringe med Hensyn til det store Antal af Kjøbenhavn's Indvaanere i Forhold til de mindre Kjøbstæder, som i denne Henseende have langt lettere ved at paaligne en saadan, og hvor en lignende Skat efter Formue og Leilighed i en lang Række af Aar har bestaaet. Imidlertid har man dog fundet, skjøndt det har sine Banfeligheder altid at træffe det Rette, at disse ville blive uovervindelige. Den Garanti, man har imod Forurettelse, maa søges i Commissionens Sammensætning, og jeg er for mit Vedkommende forvisset om, at de Mænd, som Commissionen vil komme til at bestaae af, ville være saare villige til at indrømme de Urigtigheder og Misligheder, der kunne have indsneget sig. Disse Banfeligheder ville naturligvís nærmest og meest iøinefaldende vise sig ved den første Ansættelse til denne Skat; men jeg er forvisset om, at de Uligheder, som derved ville opstaae, ville Tid efter anden overvindes. Med Hensyn til de tilsyneladende betydelige Forandringer, som Udvalget har tilladt sig at foreslaae i det forelagte Lovudkast, da ere de, som sagt, kun tilsyneladende betydelige; thi, naar vi komme til at gennemgaae de enkelte Paragrapher og deres Indhold, vil det vise sig, at Indholdet egentlig talt ikke er undergaaet nogen væsentlig Forandring, men at det mere er Formen og Ordene, som ere Gjenstand for de foreslaaede Forandringer. Det vil af Lovudkastets Præmisseser sees, at dette lille Lovudkast har behø-

vet ikke mindre end henved 3 Aar for at naae det Trin, som det nu er kommet til. Dets Tilværelse er kun bestemt til 5½ Aar; men efter min fulde Overbevisning antager jeg, at, naar denne Tidsfrist er forløben, da vil dette lille Væsen have vundet i Kraft og Styrke, saa at det turde være istand til at bære større Byrder, end der nu for Tiden eller i den nærmest forestaaende Fremtid er tænkt paa at paalægge. Med disse Par Ord skal jeg oppebie, hvad der kunde indvendes mod Lovudkastets Princip, og hvad derfor er anført fra Landsthingets Medlemmers Side.

Meinert: Jeg skal tillade mig noget nærmere at belyse mit Minoritetsvotum, og skulde jeg i mit Foredrag komme til at gaae lidt længere, end Formanden fandt det passende ved denne første Behandling, saa beder jeg at standse mig. Jeg vil da have Anledning til ved anden Behandling at sige, hvad jeg der maatte finde passende at ytre. Af Betænkningen vil det ærede Thing erfare, at Udvalgets samtlige Medlemmer ere enige i det Væsentlige. Jeg er fuldkommen enig med Udvalget i, at Yderne af Ligningskatten ville blive overbebyrdede, dersom de alene skulle bære alle de Udgifter, som ere en Følge af Choleraen i 1853 og af mange andre Udlæg, som Kommunen har havt, og saa af hvad der forestaaer ifølge de Fordringer, som Almeenvellet gjør til Communalbestyrelsen, Almeenvellet, — ja Ingen skal vist mindre end jeg nægte, at Almeenvellet virkelig har Krav, og at disse Krav bør opfyldes uden Henstand; — men paa den anden Side kan det ikke nægtes, at man kan gaae for vidt i sine Fordringer, og at man gaaer for vidt, naar man fordrer for meget eller Alt foretaget paa eengang. Ikke heller fordi en Ting er nyttig og gavnlig, er den hensigtsmæssig. Jeg mener, at en Tings Hensigtsmæssighed er afhængig af, om den Nytte, den Gavn, man vil opnaae ved den, er svarende til de Udgifter, som gjøres for at opnaae den, og allermindst troer jeg, at man bør gjøre saadanne Udgifter, undtagen man veed at komme i Besiddelse af de dertil fornødne Penge og seer Udvei til, hvorledes Laanet skal forrentes og amortiseres. Om alt dette